

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20668/2024
15.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Станковић, председника већа, Радославе Мађаров и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Топлана Шабац“ кога заступа Јелена Јекић, адвокат из ..., против тужене АА (раније ...) из ..., коју заступа Никола Вуловић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 2343/23 од 23.02.2024. године, у седници одржаној дана 15.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 2343/23 од 23.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу П 8088/21 од 10.03.2023. године, првим ставом изреке, у целости је укинута решење о извршењу јавног извршитеља Јелене Марић из ... и Ивк 440/18 од 18.10.2018. године. Другим ставом изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев за обавезивање тужене да на име дуга за испоручену топлотну енергију за период од 01.05.2015. године до 31.04.2018. године тужиоцу исплати износ од 190.585,00 динара са законском затезном каматом од 29.06.2018. године до исплате. Трећим ставом изреке обавезан је тужилац да туженој накнади парничне трошкове у износу од 114.000,00 динара. Четвртим ставом изреке, преко досуђеног, а до траженог износа од 262.457,32 динара, захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка одбијен је као неоснован.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Гж 2343/23 од 23.02.2024. године, првим ставом изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Шапцу П 8088/21 од 10.03.2023. године у првом ставу изреке. Другим ставом изреке првостепена пресуда је преиначена у другом ставу изреке тако што је обавезана тужена да на име дуга за период од 01.05.2015. године до 30.04.2018. године тужиоцу исплати износ од 68.791,32 динара са законском затезном каматом од 29.06.2018. године до исплате, док је преко досуђеног а до износа од 190.585,00 динара са законском затезном каматом на ову разлику тужбени захтев одбијен као неоснован. Трећим ставом изреке првостепена пресуда је преиначена у трећем и четвртном ставу изреке тако што је обавезана тужена да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 126.651,65 динара, док је преко досуђеног а до траженог износа од 149.622,28 динара захтев тужиоца за накнаду

трошкова поступка, као и захтев тужене за накнаду трошкова поступка одбијен као неоснован. Четвртим ставом изреке обавезана је тужена да на име трошкова жалбеног поступка тужиоцу исплати износ од 27.303,30 динара, док је преко досуђеног а до траженог износа од 45.224,40 динара захтев за накнаду трошкова жалбеног поступка одбијен као неоснован.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију сходно члану 403. став 2. тачка 2. и 3. ЗПП указујући на погрешну примену материјалног права и повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 413. у вези са чланом 410. став 2. тачка 5. чланом 468. став 1. и чланом 479. став 6. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 са изменама и допунама), Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 410. став 2. тачка 5. ЗПП прописано је да је ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3.), осим из члана 404. овог закона.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да спорови мале вредности јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу која не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда донете у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Сагласно цитираним законским одредбама и околности да је прецизираним тужбеним захтевом тужилац свој захтев определио на износ од 190.585,00 динара са законском затезном каматом од 29.06.2018. године, који не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења, то је применом члана 413. ЗПП ревизија одбачена као недозвољена.

Околност да је другостепеном пресудом првостепена одлука преиначена без утицаја је на могућност примене одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП према којој је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака, имајући у виду да је та могућност искључена применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 479. став 6. ЗПП, јер се ради о посебној одредби која искључује примену опште.

**Председник већа - судија
Весна Станковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**